

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 159:

Forslag til folketingsbeslutning om udkast til rammeafgørelse om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale.

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 23/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

Hvis den danske stat ønsker at medvirke til vedtagelsen af en rammeaftale i EU, og hvis indførelse af rammeaftalens regler medfører krav om ændringer i dansk ret, skal Folketinget give samtykke til, at Danmark medvirker til vedtagelsen. Det er baggrunden for det foreliggende beslutningsforslag.

Den konkrete rammeafgørelse handler om, at det skal være muligt at fuldbyrde en afgørelse om beslaglæggelse af formuegoder eller bevismidler i ét EU-land, selv om afgørelsen er truffet af en judiciel myndighed i et andet EU-land. Det kan allerede lade sig gøre efter nugældende regler, men med rammeafgørelsen ændres en langsom og kompliceret proces til en hurtigere og mere praktisk procedure, uden at det går ud over retssikkerheden.

Blandt fordelene ved gennemførelsen kan til eksempel nævnes, at den hurtigere proces medfører, at længden af varetægtsfængslinger alt andet lige afkortes, og det er jo en fordel for både den fængslede og for staten.

Konsekvensen af rammeafgørelsen er, at der ikke sker en nærmere efterprøvelse af mistankegrundlaget og nødvendigheden af beslaglæggelsen. De nationale myndigheder skal derfor som udgangspunkt bare gennemføre fuldbyrdelsen uden nærmere overvejelse af de materielle forhold. Men det er fuldt betryggende, dels fordi

afgørelsen er blevet til i enighed i Det Europæiske Råd, dels fordi reglerne vil gælde for en række alvorlige lovovertrædelser, der er strafbare i alle EU-landene, og dels fordi der samtidig anføres en række situationer, hvor myndighederne kan afslå eller udsætte et andet lands anmodning om fuldbyrdelse.

Da forslaget således lægger op til et forøget og effektiviseret samarbejde imellem EU-landene, kan Venstre støtte, at Danmark får mulighed for at medvirke til vedtagelsen af rammeafgørelsen i Rådet for Den Europæiske Union.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det undrer mig lidt, at Venstres ordfører siger, at der slet ikke er nogen retssikkerhedsproblemer i denne rammeafgørelse, og fremstiller det, som om det nærmest er en ren ekspeditionssag, og at man bare fjerner nogle bureaukratiske procedurer.

Kl. 15.30

Har Venstre overhovedet ingen problemer med, at man ophæver kravet om dobbelt strafbarhed i forbindelse med de her afgørelser? Har Venstre slet ingen problemer med, at det f.eks. betyder, at man hos firmaer, der udbyder computerservice, vil kunne gå ind og beslaglægge deres computere og dermed stoppe deres virksomhed alene på grundlag af en mistanke fra et andet land, og uden at de danske myndigheder har nogen muligheder for at sætte spørgsmålstegn ved mistanken og det grundlag, der er for mistanken? Det kan have ganske alvorlige konsekvenser for en virksomhed således at blive stoppet midt i sit arbejde, ved at man får beslaglagt alle computere. Men det giver slet ikke Venstre anledning til problemer eller overvejelser?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Nej, det giver ikke umiddelbart Venstre anledning til nogen særlige overvejelser. Det er sådan, som jeg nævnte i min ordførertale, at rammeafgørelsen er blevet til efter forhandling i Det Europæiske Råd, og rammeafgørelsen er et produkt, der er opnået med fuld enighed. Den situation, som fru Line Barfod nævner, kan man tænke sig i forbindelse med de forbrydelsestyper, som ligger uden for positivlisten, og til det er der kun at sige, at der har man mulighed for at afvise at gennemføre begæringen om fuldbyrdelse.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår ikke helt, hvordan hr. Freddy Dam kan sige, at det kun vedrører forbrydelser, der ligger uden for positivlisten. Det er da i høj grad forbrydelser, der ligger inden for positivlisten, når vi f.eks. snakker om internetkriminalitet, når vi snakker om børnepornografi, når vi snakker om racisme. Også når vi snakker om det begreb, der ikke findes i dansk ret, sabotage eller svig, som også kan omfatte mange forskellige ting, der ikke er nærmere defineret. Så jeg kan ikke se, hvorfor det er en rent teoretisk situation. Jeg tror faktisk, at det er noget, vi kan risikere, og jeg vil i hvert fald gerne høre, hvad Venstre har tænkt sig at gøre for at sikre, at det ikke kan opstå.

Så vil jeg gerne spørge til selve processen omkring det her i relation til lovkvalitet, idet vi nu ser flere og flere rammeafgørelser, der har ganske stor rækkevidde og betydning i Danmark, som åbenbart skal gennemføres efter mindre end en måneds behandling i Folketinget. Har Venstre ingen betænkeligheder ved den måde at lave lovgivning på?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg er enig i, at spørgsmålet om dobbelt strafbarhed også kan komme på tale, for så vidt angår forbrydelser, der hører til på positivlisten. Men når problemet ikke er særlig stort der, hænger det jo sammen med, at de forbrydelsestyper, der er tale om, typisk er strafbare i alle EU-lande, og dermed er kravet om dobbelt strafbarhed opfyldt uden videre.

Jeg er enig i, at det her forslag er et overordentlig teknisk præget forslag, og hvis der skulle være tvivlsspørgsmål – jeg har som sagt ikke de store betænkeligheder – men er der tvivlsspørgsmål, foreslår jeg, at vi drøfter dem nærmere i udvalget. Der er vi selvfølgelig klar til at se på, om der skulle være retssikkerhedsmæssige problemer.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Morten Bødskov som ordfører.

Morten Bødskov (S):

Da Socialdemokratiets ordfører, hr. Per Kaalund, desværre ikke kan være til stede, har jeg lovet på hans vegne at sige, at Socialdemokratiet kan anbefale, at samtykke gives, og at Danmark såle-

des får mulighed for at medvirke til gennemførelse af denne rammeafgørelse.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har fuld forståelse for, at hr. Morten Bødskov ikke er ordfører på det her, men jeg vil gerne spørge til Socialdemokraternes generelle holdning til det, vi nu ser i stigende omfang med, at man på så vidtgående områder gennemfører lovgivning ved hjælp af rammeafgørelser. Hvor man så at sige starter bagfra i beslutningsprocessen med, at vi på mindre end en måned i Folketingets travleste periode skal tage stilling til, om man i næste samling skal have en lovgivning, hvor vi så er bundet på hænder og fødder, fordi man i forvejen har givet sit tilsagn på nuværende tidspunkt.

Vil Socialdemokraterne være med til at se på, at vi får ændret den procedure, så vi får den grundige behandling, allerede før vi beslutter, om vi tiltræder rammeafgørelsen?

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Den generelle holdning er, at vi ikke har nogen problemer med den procedure, der ligger, og særlig ikke i forhold til det forslag, der ligger her, da det er forhandlet på plads i bred enighed og også i Det Europæiske Råd.

Hvis der er spørgsmål eller andet til det her ønske om at gennemføre rammeafgørelsen, så ser vi på det under det videre udvalgsarbejde. Det håndslag vil jeg gerne give heroppefra.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre. Det er hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Sigtet med beslutningsforslag nr. B 159, nemlig at infryse formuegoder i forbindelse med retsforfølgning i udlandet af personer og eller organisationer, som har begået noget kriminelt, lyder ganske fornuftigt. Men det middel, regeringen nu lægger op til at acceptere, nemlig at det fremover vil være EU – eller som der står i beslutningsforslaget: Den Europæiske Union – der suverænt kan diktere, hvordan og hvornår Danmark på dette område skal agere, er aldeles uspiseligt for Dansk Folkeparti.

Jeg forstår ikke, hvorfor regeringen vil overgive endnu en bid suveræniteten til EU og endda

af vores retspolitik som et af de væsentligste elementer i en stats fundats. Er det virkelig regeringens hensigt, at der til sidst ikke skal være en selvstændig dansk retspolitik? Bid for bid leveres der mere og mere magt til EU, et EU ledet af franske uopfyldte stormagtsdrømme, hvor verden i de sidste måneder har erfaret, hvad det kan føre til af splittelse i de vestlige demokratier, udelukkende fordi Frankrig kun varetager sine egne snævre økonomiske interesser.

Jeg forstår heller ikke, at vi, Danmark, ikke blot kan lave vores egen lov om at indefryse formuegoder, såfremt et andet land har et velbegrundet ønske om dette, og at det f.eks. er et led i bekæmpelsen af terror, menneskesmugling, narkohandel osv. Det er jeg sikker på at der ikke er nogen der ville have noget imod. Så ville suveræniteten på dette område fortsat være helt på danske hænder.

Der er flere steder i beslutningsforslaget henvist til, at vi allerede eller næsten har de love, der skal til. Vi tiltrådte den 20. april 1959 den europæiske konvention om gensidig retshjælp, den 8. november 1990 den europæiske konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation. Den 28. maj 1970 tiltrådte Danmark den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkning. Ved hjælp af disse tiltag kan Danmark allerede i dag efterkomme ønsket om beslaglæggelse af formuer, sådan som B 159 lægger op til, men endnu bestemmer vi jo selv.

Med dette beslutningsforslag afgiver regeringen suverænitæt, sådan som det – som det fremgår af beslutningsforslaget – er ønsket af de oprindelige forslagsstillere. Og her kommer så lidt forbrugerinformation: De oprindelige forslagsstillere er Den Franske Republik, kongeriget Sverige, kongeriget Belgien. Ud fra disse landes ønsker skal Danmark overdrage en bid retspolitik til EU. Forslaget er folkeretligt bindende, hvorfor grundlovens §§ 19 og 20 kommer ind i billedet.

Disse siger, at ved en indskrænkning af rigets område kræves fem sjettedeles flertal i Folketinget, før det kan blive gældende lov. Såfremt forslaget her i salen får et numerisk flertal, men uden de fem sjettedele, skal forslaget ud til folkeafstemning. Der må vi jo så se, om det bliver konsekvensen af dette franske, svenske, belgiske forslag.

Dansk Folkeparti er, som det sikkert er fremgået af mit indlæg, lodret imod dette.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Den konservative folketingsgruppe støtter lovforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Med det her beslutningsforslag står vi i præcis den samme situation som med den europæiske arrestordre. Vi har meget, meget kort tid til at tage stilling til det. Vi sidder i Folketingets Retsudvalg med ekstremt mange, meget komplicerede lovforslag. Og vi har det problem, at ministeren jo skal have sit parlamentariske bagland på plads, inden det græske formandskab slutter her den 1. juli.

Kl. 15.40

SF vil bruge tiden på at få afgrænset, hvad det egentlig er for nogle problemstillinger, vi løber ind i, hvis denne her rammeafgørelse bliver vedtaget.

Jeg er fuldt opmærksom på, at det drejer sig om kriminalitet af så alvorlig karakter, at det har en strafferamme på 3 år. Langt de fleste af de kriminalitetstyper, der er oplistet på positivlisten, er kriminalitet, som også er strafbar i Danmark. Samtidig mener jeg dog, at man skal være opmærksom på bl.a. det, som fru Line Barfod nævnte, nemlig hvilke konsekvenser det vil kunne få for almindelige mennesker, der eksempelvis er i besiddelse af en computer, og som i den forbindelse muligvis/muligvis ikke har begået en strafbar handling.

Kan man ved denne her rammeafgørelse i virkeligheden ødelægge en virksomhed, smadre et ungt menneskes liv, eller hvad? Hvad er konsekvenserne af det?

Jeg tror, at vi i Folketingets Retsudvalg ud over alle de mange andre sager, vi har, skal have en teknisk gennemgang af denne her rammeafgørelse for at finde ud af, hvad der konkret ligger til forskel fra den lovgivning, vi har nu, og hvilke forudsætninger den danske stat har for at kunne beskytte sig mod, at en indefrysning kan finde sted.

Men stiltfærdigt sagt, så forstår vi ministerens problem, men vi bliver nødt til at få undersøgt præcis, hvad konsekvenserne er af vedtagelsen af denne her rammeafgørelse.

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Der er tale om et udkast til en rammeafgørelse, der indeholder bestemmelser, der fastlægger, i hvilke tilfælde medlemsstaterne i EU vil være forpligtet til at fuldbyrde en kendelse om indefrysning fra en anden medlemsstat, og udkastet fastlægger herudover, i hvilke tilfælde medlemsstaterne kan afslå at anerkende og fuldbyrde en indefrysningkendelse afsagt i en anden medlemsstat.

Det er selvfølgelig teknisk stof, men Det Radikale Venstre er i udgangspunktet positive over for forslaget. Det er et led i gennemførelsen af det internationale retssamfund. Det er en udvikling, som vi er meget optaget af. Det skal ikke være sådan, at man skal kunne gemme sig i lande, som har en særlig beskyttelse af kriminelle. Vi skal samarbejde om at opklare grænseoverskridende kriminalitet, og det er jo i grunden det, forslaget her handler om.

Uanset at vi er positivt indstillet over for forslaget, vil vi gerne tilsige grundighed og opmærksomhed i udvalgsarbejdet, hvis der skulle blive brug for høringer eller for særlig rådføring med eksperter.

Men vi føler faktisk ikke, at det her er noget hovsaforslag, for vi har jo tidligere i forbindelse med rammeafgørelsen haft grundige diskussioner både i Folketingets Retsudvalg og i Folketingets Europaudvalg på et tidligere tidspunkt. Dette er blot fuldbyrdelsen, kan man sige, af den proces, som i virkeligheden har været i gang over flere år. Så blot dette til komplettering.

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at processen omkring det her lovfor-slag tydeligt viser, at vi har et stort problem i retning af at sikre lov kvaliteten, og at vi bliver nødt til at få drøftet, hvordan vi kommer ind som Folketing og lovgivere på et tidligere tidspunkt i disse EU-sager, især nu hvor så stor en del af strafferetten og retsplejen bliver afgjort ved hjælp af rammeafgørelser.

Jeg kunne også godt tænke mig at få en forklaring på, hvorfor vi først får det her beslutningsforslag så kort tid inden Folketingets sommerferie i den allertravleste periode, når det fremgår af bemærkningerne, at det allerede var

den 28. februar 2002, der blev opnået politisk enighed om denne rammeafgørelse. Der har således været rigelig tid til, at vi kunne have fået en grundig gennemgang af forslaget. Det har ikke engang været sendt i høring, så vi har ikke nogen bemærkninger fra nogen organisationer, der arbejder med området, så vi kan vide, hvad der kan være af problemer.

F.eks. ville jeg gerne vide, om det er hos alle, man kan gå ind og foretage beslaglæggelser ikke kun af penge, men også af diverse andre formuegoder. Hvad er det egentlig, man har mulighed for her?

Så vidt jeg forstår, er der stort set ingen muligheder for danske myndigheder og domstole for at afslå at foretage en indefrysning eller beslaglæggelse, hvis der kommer et krav fra et andet EU-land, hvis det er en af de forbrydelser, der står på positivlisten, som jo altså i deres grove former er grove forbrydelser, men det behøver det jo ikke at være. Handel med truet dyreart eller handel med truet planteart behøver ikke at være en særlig grov forbrydelse. Det kan være noget, der kun stod til bødestraf i Danmark.

Tilsvarende behøver fremstilling af piratudgaver af produkter osv. heller ikke at være nogen specielt grov forbrydelse. Men her kan man altså risikere at lukke en virksomhed eller andre ting.

Kl. 15.45

Jeg vil også gerne spørge om det, der står om, at man kan give afslag, hvis der foreligger en immunitet eller et privilegium. Hvem er det, der er omfattet af immunitet og privilegium? Betyder det, at man også kan beslaglægge advokaters computere, eller hvad ligger der i det? Hvor vidtrækkende er det her forslag? Det har vi et stort behov for at få belyst.

Og 3 uger i den allertravleste tid er simpelt hen ikke tilfredsstillende, så vi bliver nødt til at finde en anden procedure til behandling af disse rammeafgørelser, så vi får ordentlig tid til en grundig gennemgang af, hvad de betyder, og hvor omfattende de er.

Selve sigtet, at vi skal have et bedre samarbejde, og at man ikke skal kunne flytte penge over landegrænser og så have dem i sikkerhed for retsforfølgning, er der vel ikke nogen af os, der er uenige i, men vi er nødt til at sikre, at vi gennemfører det her på en ordentlig måde og uden, at det har for store konsekvenser for retssikkerheden.

Derfor håber jeg, at vi kan få tid til en ordentlig behandling i Retsudvalget på trods af, at vi

har så travlt, som vi har, og at vi kan finde en procedure for, hvordan vi fremover gør det her på en bedre måde.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg takker for de generelt positive bemærkninger til forslaget. Regeringen er helt enig i, at det, der var baggrunden for udkastet til rammeafgørelse, jo var ønsket om – og selvfølgelig under fuld respekt for grundlæggende retsprincipper – både at forenkle og effektivisere procedurerne i forbindelse med gennemførelse af en beslaglæggelse af formuegoder eller bevismidler i et andet EU-land som led i retsforfølgningen af straffbare forhold.

Vi ved jo, at i den verden, vi lever i, hvor grænserne er nedbrudt, og hvor folk færdes frit, er der en risiko for, at også de kriminelle færdes frit, og formålet med denne rammeafgørelse er at sikre, at det ikke er så enkelt og ligetil og nemt at tage pengene med sig fra et land til et andet, hvis man har begået kriminalitet og forsøger at få udbyttet med sig.

De nuværende procedurer er meget komplicerede og tidskrævende, og derfor finder vi naturligvis også, at den afgørelse, der blev opnået politisk enighed om, var den helt rigtige vej at gå. Jeg synes, det er et skridt i den rigtige retning, og jeg må blankt erkende, at jeg har svært ved at forstå, at Dansk Folkeparti, der normalt går meget op i en effektiv retsforfølgning, på det her punkt er så negative over for forslaget. Det er jo først og fremmest for at sikre, at vi har nogle effektive regler, der fungerer.

Det er selvfølgelig også klart, at selv om fru Elisabeth Arnold har fuldstændig ret i, at den her sag har været grundigt drøftet i Folketingets Europaudvalg og Retsudvalget og den politiske enighed blev opnået for ganske lang tid siden i februar 2002, så er vi inde i den sidste hektiske fase af folketingsåret. Det græske formandskab lægger meget stor vægt på, at den her rammeafgørelse kan vedtages endeligt, så vi står dermed også i et dilemma. Men jeg vil meget gerne som foreslået af Retsudvalgets formand, fru Anne Baastrup, medvirke til en teknisk gennemgang af lovforslaget, gerne så hurtigt som muligt, herunder også belyse konsekvenserne bedre, så Folketinget føler, at forslaget trods alt har fået den behandling, som forslaget fortjener.

For så vidt angår fru Line Barfods spørgsmål, kan vi måske klare nogle af dem under den tekniske gennemgang, men jeg vil sige, at der jo er afslagsgrunde. Det er sådan, at en begæring om

gennemførelse af en kendelse om beslaglæggelse kan afslås. Det kan være af formelle grunde, f.eks. hvis det certifikat, der går med, er ufuldstændigt, hvis forholdet ikke er omfattet af positivlisten, og det ikke er strafbart i det land, der skal gennemføre beslaglæggelsen, hvis det vil være i strid med forbud om dobbelt retsforfølgning.

For så vidt angår spørgsmålet om immunitet eller særlige privilegier, drejer det sig bl.a. om advokaters tavshedspligt, som jo naturligvis stadig væk er underlagt den beskyttelse, som man absolut må holde fast i, og som hindrer beslaglæggelse.

Desuden vil reglerne i rammeafgørelsen ikke gribe ind i pligten til at respektere grundlæggende retsprincipper.

Jeg bør nok også føje til til fru Line Barfod, at der jo også er mulighed for en udsættelse af den her handling, og det er f.eks., hvis der allerede er gennemført en rådighedsbegrænsning, eller hvis det vil gribe ind i en igangværende efterforskning eller retsforfølgning.

Men jeg medvirker meget gerne til en teknisk gennemgang af forslaget og takker for den positive modtagelse fra de fleste partier her i salen.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu lover ministeren så en så grundig behandling, som vi nu kan få på denne her meget korte tid. Vil ministeren så også sende forslaget i ekspresbrev hos nogle af de organisationer, hvor det kunne være relevant? Det er bankerne, Forbrugerrådet, det er databranchen, Advokatrådet osv., som jo kunne komme med nogle invendinger, som kan være ganske relevante for det, vi skal se på, når vi skal afgøre, om der er noget, vi mener, ministeren skal slå for i udformningen af den endelige rammeafgørelse på det topmøde, der skal være inden udgangen af det græske formandskab.

Selv om ministeren siger, at der er nogle formelle afslagsgrunde, som f.eks. hvis begæringen ikke er god nok osv., så er det afgørende problem jo, at når det gælder de forbrydelser, der står på positivlisten, har vi ingen mulighed for at sige nej. Heller ikke selv om domstolen mener, at der ikke er noget grundlag overhovedet for den mistanke, der er rejst, kan man sige nej, hvis det er vedrørende en forbrydelse, der står på positivlisten.

Det vil kunne give nogle problemer, og derfor ville jeg godt høre, om vi kan få det her i høring, så vi kan få kigget nærmere på det.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil også lige komme med en kommentar til justitsministerens udtalelser omkring Dansk Folkepartis ordførertale.

Selvfølgerig går vi ind for, at der skal være lov og orden, selvfølgerig går vi ind for, at der skal være effektive sanktionsmuligheder mod kriminelle af den ene og den anden art, også økonomisk kriminelle, og også, hvis den kriminelle handling er blevet begået i udlandet, og vedkommende f.eks. har midler i Danmark, det er der intet problem i.

Men det er midlet, vi ikke er enige i. Vi er ikke enige i at overgive den suverænitet til andre elementer, til andre stater, vi vil gerne bevare den i Danmark.

Jeg kan fuldt tilslutte mig den problemstilling, som fru Line Barfod taler om med hensyn til positivlisten. De elementer, der fremgår af den, synes jeg også er yderst betænkelige. Der er mange ting, man kunne klare med en bøde frem for at beslaglægge et formuegode.

Men som sagt: Princippet om, at forbrydere skal kunne få beslaglagt deres formuer i Danmark, går vi selvfølgerig ind for.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først til fru Line Barfod om en høringsproces: Nu er det jo sådan, at beslutningsforslag normalt ikke bliver sendt i høring. Jeg tror, at der er meget her i Folketinget, der ville være anderledes, hvis alle beslutningsforslag blev sendt i høring forud for behandlingen i Folketingssalen. Men forslaget har faktisk været i høring tidligere, da man i sin tid havde rammeafgørelsen oppe at vende i forhold til Rådet, og der må vi lige medvirke til, at den høringsfase, som man var inde i, og de svar, der foreligger, bliver oversendt til Retsudvalget, således at man har et fuldstændigt grundlag at kunne træffe beslutning ud fra.

Til hr. Per Dalgaard må jeg sige: Jamen det er jo meget fint, at man har intentioner om, at man gerne vil gøre det nemmere f.eks. at beslaglægge konti, hvor der er indestående fra forbrydelser. Det, der jo er problemstillingen i dag, er, at det er en meget lang og besværlig procedure, og der er det altså ekstremt nemt for de mennesker, der

har begået de kriminelle handlinger, at få flyttet bevismaterialet eller udbyttet til et andet sted, hvis ikke vi har nogle effektive redskaber. Det er det, der er baggrunden.

Ja, jeg ved, at Dansk Folkeparti har haft store betænkeligheder ved den europæiske arrestordre, og derfor kommer det sådan set ikke bag på mig, at man er kritisk over for det at have en positivliste, men synspunktet er, at hvis man vil gøre noget ved kriminaliteten, så bliver man også nødt til at have nogle effektive redskaber, der gør, at det ikke bare bliver et slag i luften. Der bliver man nødt til at have en myndigheds-håndhævelse, der kan medvirke til at sikre, at de kriminelle ikke udnytter, at grænserne er åbne.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jamen hvis det kun er hastigheden, der er problemet i forbindelse med de sæt regler, vi har i dag, i forhold til dem, vi kan få ved denne her rammelov, så synes jeg da, at vi hurtigst muligt skulle få ændret de bestående love, så den hastighed kan speedes op. Selvfølgerig skal det ikke være sådan, at en forbryder, der aner uråd, kan flytte sine midler, selvfølgerig ikke, men igen, det skal være dansk suverænitet, det skal være dansk lovgivning, der bestemmer den slags ting, ikke andre.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 159: Forslag til lov om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse. (Nedsættelse af aldersgrænsen for abort til 15 år uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver).

Af Kamal Qureshi (SF) m.fl.
(Fremsat 6/2 2003).